

زمان تعرض همه جانبه به بیحقوقی زن فرارسیده است ۸ مارس، حجاب ها را برمیداریم و دیوار جداسازیها را فرو می‌ریزیم

دو هفته دیگر هشت مارس روز جهانی زن (۱۷ اسفند) است. ۲۸ سال ستم به زن، بیحقوقی آشکار زنان، نابرابری و تبعیض همه جانبه در حق زنان، سلب اولیه ترین حقوق و آزادیهای آنها، با مبارزه هرروزه و هرلحظه زنان در سراسر کشور پاسخ گرفته است. حکومت مذهبی و ضدزن اسلامی با عمیق ترین نفرت مردم روبرو بوده است. در ۲۸ سال گذشته جنگی وسیع و عظیم علیه حجاب، این محوری ترین و آشکارترین شاخص بیحقوقی زن، در سراسر کشور در جریان بوده است. صدها هزار نفر در این جنگ اسیر شده و به زندان افتاده اند، ترور شده اند، چاقو خورده اند، شلاق خورده اند، بر صورتشان اسید پاشیده شده و بر سرشان پونز کوبیده شده، تحقیر شده اند و مورد توهین و بی حرمتی قرار گرفته اند. اما کوتاه نیامده اند و روز بروز جسورانه تر، مصمم تر و متعرض تر کوچه به کوچه و شهر به شهر با عوامل سرکوب حکومت جنگیده اند و رژیم را علیرغم همه سبعیتش به عقب رانده اند. روز هشت مارس میتواند اوج این مبارزه، روز به میدان آمدن توده ای و متحدانه زنان و مردان آزادیخواه باشد.

با تمام قوا برای هشت مارس روز جهانی زن آماده شویم. دوست و آشنا و همکار و همسایه خود را خبر کنیم و تعداد هرچه بیشتری را برای هشت مارس آماده کنیم. هشت مارس باید سرخ و توده ای باشد همه را تشویق کنیم که روز هشت مارس یک دستمال قرمز دور گردن، یا یک شال قرمز، یک رویان قرمز و یا یک 8 قرمز داشته باشند. در اجتماعات هشت مارس، بطور دسته جمعی روسری هایمان را حتی برای چند دقیقه برداریم و به دنیا اعلام کنیم که حجاب نمیخواهیم. اعلام کنیم که عزم جزم داریم که حجاب ها را بدور اندازیم. حجاب سمبل رژیم اسلامی است. نشان دهیم که برای بگور سپردن این رژیم که جز بیحقوقی و فقر و محرومیت برای اکثریت جامعه نداشته است، داریم آماده میشویم. با اعتراضات گسترده و توده ای ما است که گام به گام این جنایتکاران ضدزن و ضدکارگر و ضدانسان را به سرنگونی نزدیک میکنیم. جمهوری اسلامی در بن بست و بحران همه جانبه ای دست و پا میزند. زمان تعرض همه جانبه ما به حکومت و لرزاندن پایه های سست آن فرارسیده است.

از ۵۷ تا امروز جنگی بدون وقفه

هشت مارس امسال بی حجاب!

سپیدا شریفی

هشت مارس امسال را باید وسیعتر و با شکوه تر و پر سر و صدا تراز همیشه برگزار کرد. اگر می خواهیم دیده شویم و توجه دنیا را به خودمان جلب کنیم باید حرکتی تصویری و سمبلیک و پر سر و صدا انجام دهیم. علاوه بر نوشتن و برافراشتن شعارهای رادیکال و پیشرو، بهترین کار این است که روسریهایمان را برداریم و خیابانها را با رویانها و پلاکاردهای سرخ رنگی کنیم. برداشتن دسته جمعی و همزمان روسریها می تواند بهترین پیام زنان برابری طلب باشد، با اینکار کل خواسته های جنبش آزادی زن را یکجا و با صدای بلند فریاد می زنیم. نه به حجاب یعنی نه به آپارتاید جنسی، یعنی نه به جمهوری ضد زن اسلامی، یعنی نه به تحقیر و فرودستی و بیحقوقی زن، یعنی نه به جنبش سیاه اسلام سیاسی و رگرفتن حجاب یعنی نه به همه اینها. پلاکاردهای سرخ رنگ با شعارهای رادیکال و برابری طلبانه در خیابانها برای جلب توجه عابرین و رسانه ها خیلی لازم است. اگر می خواهیم صدای اعتراضمان به جائی برسد و تغییری بوجود بیاوریم باید، تعداد بیشتری را به خیابان بیاوریم و با صدای بلندتری فریاد

هشت مارس امسال می تواند و باید ویژه تر از هر سالی برگزار شود. جنبش آزادی زن از هشت مارس پنجاه و هفت تاکنون راه درازی را پیموده است. امروز ما با یک جنبش عظیم برابری طلب در ایران سر و کار داریم که به مدت بیست و هشت سال با هارترین و ضد بشری ترین رژیمهای دنیا جنگیده است و این رژیم را قدم به قدم به عقب رانده است. رژیم جمهوری اسلامی علیرغم هیاهوی تبلیغاتی اش، علیرغم تلاشش برای سرکوب روزمره اعتراضات مردم و علیرغم تا دندان مسلح بودنش، در مقابله با موج اعتراضی مردم عاجز مانده است و قادر به سرکوب آن نیست. خواست آزادی زن امروز در جامعه ایران بسیار فراتر از مطالبات محدود صنفی یک قشر و یا گروه خاص رفته است. آزادی زن بیش از پیش بعنوان معیار آزادی جامعه پذیرفته شده و شعار آزادی و برابری به یکی از شعارهای مهم اعتراضات توده ای، از جمله اعتراضات دانشجویی و غیره تبدیل شده است. از طرف دیگر امسال ایران بطور ویژه تری در زیر نورافکنهای میدیای دنیا قرار گرفته است و هر اتفاقی که در ایران می افتد می تواند توجه فراوانی را در سطح دنیا بخود جلب کند.

دانشجویان دانشگاه هنر علیه حجاب!

این دانشجویان سد آپارتاید جنسی را درهم شکستند. باید از مبارزات آنها حمایت کرد. باید لغو حجاب را عملاً به رژیم تحمیل کرد.

میزگرد این هفته بی حجاب با مینا احدی، شهلا دانشفر و مصطفی صابر :
اهمیت مبارزه علیه حجاب ، هشت مارس سرخ ، موقعیت
جنبش آزادی زن
صفحه ۲

زنده باد هشت مارس، زنده باد آزادی زن

اهمیت مبارزه علیه حجاب، هشت مارس سرخ، موقعیت جنبش آزادی زن

میزگرد نشریه بی حجاب با

مصطفی صابر

شهلا دانشفر

مینا احدی

آزادی زن هر روز قویتر میشود و ما اینرا در اعتراضات روزمره در جامعه می بینیم. می بینیم که چطور شعار نه به حجاب، نه به آپارتاید جنس، امروز وسیع تر از همیشه در اعتراضات مختلف مردم در دانشگاه و در میان جوانان و در مناسبت های مختلف شنیده میشود. می بینیم که شعارهای رهایی زن رهایی جامعه است، آزادی زن، آزادی همگان است، به یکی از شعار های محوری در ۱۶ آذرها و در روزهای اعتراضی دیگر در جامعه تبدیل شده است. در واقع به درجه ای که چپ و رادیکالیسم قویتر شده است، ما شاهد رشد جنبش رادیکال آزادیخواهی و برابری طلبی آزادی زن هستیم. شاهد چپ تر شدن و رادیکال تر شدن این جنبش هستیم. شاهد این هستیم که هر سال هشت مارس بیشتر رنگ چپ و رادیکال به خود گرفته و گرامیداشت آن نیز ابعاد توده ای تر و گسترده تری پیدا کرده است. از جمله سال گذشته علیرغم جلوگیری رژیم از برگزاری این مراسم، در فاصله پارک لاله تا پارک دانشجو در تهران ما شاهد حضور مردم آزادیخواهی بودیم که به خیابانها آمده بودند تا این روز را جشن بگیرند و ساعتها با نیروهای انتظامی رژیم درگیر شدند و برای گرامیداشت هشت مارس در خیابانها ماندند. بویژه بدنبال ۱۶ آذر سرخی که شعار یا سوسیالیسم یا بربریت و پلاکاردهای سرخ در آن درخشید، امروز

مستقیما به هم وصل هستند. ما در یک جبهه بر علیه حکومت اسلامی و اسلام سیاسی مبارزه میکنیم و امیدوارم هشت مارس امسال یک علامت مهم در مبارزه علیه اسلام سیاسی و برای سرنگونی حکومت اسلامی به همه دنیا نشان دهیم. **بی حجاب:** شما امسال در نوشته ها و بحثهایتان به یک هشت مارس سرخ و سوسیالیستی اشاره می کنید و معتقد هستید هشت مارس امسال باید در این راستا باشد. چرا؟ چه فاکتورهایی در جامعه ایران وجود دارند که شما شرایط را برای چنین هشت ماری فراهم می بینید؟

شهلا دانشفر: هشت مارس اساسا روزی سرخ و سوسیالیستی است. روز اعتراض علیه نابرابری و ستم کشی زن است. یک روز آزادیخواهی است و سنتا روز ما کمونیستهاست. این روز در نتیجه تلاش کمونیستها و انسانهای آزادیخواه است که اکنون به روز اعتراض علیه نابرابری زن و مرد در سراسر دنیا تبدیل شده و جشن گرفته میشود. ما همیشه گفته ایم که ریشه اصلی ستم کشی زن سرمایه داریست و از نظر من سوسیالیسم یک شعار نیست. سوسیالیسم یک آلترناتیو است. یک پاسخ است به این توحش سرمایه داری. سوسیالیسم یعنی جامعه ای برابر و انسانی، یعنی جامعه بدور از هر گونه تبعیضی بر اساس جنسیت، مذهب و قومیت و این چیزست که ما جامعه را به آن فرامیخوانیم. نکته مهم اینست که امروز در ایران بیش از هر وقت این آلترناتیو مطلوبیت خود را دارد نشان میدهد و دارد رنگ خود را به فضای اعتراضات موجود در جامعه میدهد.

اما اجازه بدهید برای اینکه به سؤال شما پاسخ دهم کمی بیشتر توضیح دهم. امروز در ایران ما با یک جامعه ای قطبی شده روبرو هستیم که در التهاب مبارزه میسوزد و ملموس تر از هر وقت میتوان نشان داد که تنها پاسخ و تنها راه رهایی سوسیالیسم است و این افق را در برابر جامعه قرار داد. امروز در ایران چپ هر روز قدرتمند تر میشود و دارد مهر خود را به سیر تحولات جاری میزند. در متن همین شرایط است که جنبش

صدر اخبار بوده است. امروز ما با شعار نه به حجاب و سازمان دادن یک راهپیمایی به سوی اتحادیه اروپا با عنوان زنان علیه حجاب، میخواهیم توجه ها را بسوی خود جلب کنیم، میخواهیم پرچم نه به حجاب را برافراشته تر کنیم و میخواهیم بگوییم در مقابل اسلام سیاسی که میکوشد بین المللی عمل کند، ما هم در ابعادی جهانی مبارزه و اعتراض میکنیم.

بی حجاب: آیا به مناسبت هشت مارس در سطح بین المللی هم قرار هست اقدامی صورت بگیرد؟ و این اقدامات چه تاثیری در مبارزات داخل کشور خواهد داشت؟

مینا احدی: اقدامات ما در خارج کشور متعدد و متنوع است. از برگزاری سمینار با حضور شخصیت های سرشناس بین المللی علیه حجاب و اسلام سیاسی گرفته، تا میتینگ و راهپیمایی و تا جلسات سخنرانی و برگزاری میزهای اطلاعاتی در مراکز شهرها، فعالیتهای ما در هشت مارس امسال در دنیا خواهد بود. امسال ما در آلمان سوت یک کمپین را بر علیه اسلام سیاسی زدیم، با عنوان "من از مذهب روی برگردانم" این حرکت که اکنون آغاز شده با موجی از حمایت و توجه و عکس العمل روبرو شده است. توجه اصلی این کمپین به اسلام و مذهب اسلام و اسلام سیاسی است و مباحث داغی در مورد حجاب در همین کمپین در جریان است. قرار است روز ۲۸ فوریه در ساختمان پارلمان آلمان، یک کنفرانس مطبوعاتی بزرگ برگزار شود و از شبکه های خبری مهم دنیا و آلمان پنجاه شبکه در آن شرکت خواهند کرد.

ولی یکی از مهمترین برنامه های مهم همانگونه که قبلا گفتیم راهپیمایی زنان از فرانسه، آلمان و هلند و سوئد بسوی پارلمان اروپا است. ما قطعنامه ای داده ایم و در ملاقات با مسئولین پارلمان در مورد ممنوعیت حجاب کودکان و یا لغو حجاب در محیط های کار و فعالیت با آنها گفتگو خواهیم کرد.

اینها همه در مبارزه مردم و زنان در ایران بطور مستقیم تاثیر دارد. الان دیگر دنیا بهم وصل است و داخل و یا خارج ایران هم

بی حجاب: چرا مبارزه علیه حجاب تا این حد مهم است که شما امسال شعار حجاب برگیران را مطرح می کنید؟

مینا احدی: حجاب مهم است چرا که در ایران و در دنیا جنبش سیاه اسلامی با اتکا به این ابزار جلو آمده و سعی در پیشروی دارد. حجاب مهم است چرا که سمبل و چکیده و عصاره نگاه اسلام به زن و جایگاه و موقعیت زن در جامعه و در خانواده و در همه جا است. زنان را در یک قفس کرده و در این قرن و در این دنیا از آنها میخواهند که ابزار دست مردان بوده و جسم و روح و روان و جنسیت و احساسات و عواطف خود را تقدیم مردان کنند. حجاب مهم است چرا که اگر در هر جامعه ای در هر کوره دمی و یا در غرب و در دنیا، موفق شوند، سر زنان حجاب کنند، پرچم حکومت اسلامی را بلند کرده و حمله به همه مردم را شروع میکنند.

در مقابل این جنبش سیاه و ضد زن که یک پرچم مهم آن حجاب است، طبعاً یک جنبش علیه حجاب در کشورهای اسلام زده و بویژه در ایران در جریان است. جنبش نه به حجاب از همان اولین روز فرمان خمینی مبنی بر رعایت حجاب آغاز شد و امروز این جنبش یک حرکت عمومی و اجتماعی است. در شرایط حساس سیاسی امروز در ایران و در اوضاع بعد از ۱۶ آذر سرخ و روزهایی که در دانشگاه احمدی نژاد هو میشود، اکنون نوبت جنبش برابری طلبانه زنان است که با شعار حجاب برگیران، جنبش مردم در ایران را یک قدم دیگر به جلو ببرد.

بی حجاب: در سطح بین المللی این مبارزه چه اهمیتی دارد و چه برنامه هایی برای پیشبرد این مبارزه در نظر دارید؟

مینا احدی: حجاب در دنیا هم به یک معضل تبدیل شده است. در اروپا و کانادا و امریکا هم سازمانهای تروریست اسلامی و اسلام سیاسی با تقلا برای محجبه کردن زنان، میکوشد پیشروی کند. در چند سال اخیر مباحثات مربوط به حجاب در فرانسه و آلمان و سوئد و ... موضوعاتی همیشه مطرح بوده اند. حجاب کودکان، حجاب در محیط کار و فعالیت و شکایت از نهادها و یا مدرسی که زنان محجبه را قبول نکرده اند، همواره در

زنده باد آزادی، زنده باد برابری

اهمیت مبارزه علیه حجاب، هشت مارس سرخ، موقعیت جنبش آزادی زن

هر حال تمام تلاش خود را خواهد کرد تا مراسم هشت مارس هرچه ممکن است کم رفق تر و محدودتر و بی خاصیت تر باشد یا اصلا برگزار نشود. سرکوب هم مطابق تعریف و در مقابل هر حرکتی و بویژه ۸ مارس همواره در دستور رژیم است. مقابله با رژیم و احتمال سرکوبش در گرو این است که اولاً هرچه بیشتر ۸ مارس را به یک واقعه مهم اجتماعی که مرکز توجه همه در داخل و خارج قرار گیرد تبدیل کنیم، ثانیاً جمعیت هرچه بیشتری در مراسم ۸ مارس گرد آوریم. تنها راه مقابله با سرکوب، بسیج نیروی بیشتر است. اگر راه مقابله با سرکوب این است آنوقت می بینیم که بر خلاف استدلال های دوم خردادی و محافظه کارانه که همیشه در پناه سرکوب و اختناق دعوت به سازش با رژیم اسلامی کرده است، عامل مهمی که باعث میشود هشت مارس مورد توجه بیشتر جامعه قرار گیرد و توده وسیع دختران و زنان (بویژه جوانان) را به ۸ مارس جلب کند، همین فراخوان لغو عملی حجاب است. لغو عملی حجاب خواست و مطالبه اول هر زن و دختری (منهای عده بسیار معدودی) در ایران است. من می خواهم بگویم هرچه برداشتن حجاب بیشتر و روشنتر در دستور ۸ مارس قرار گیرد، هرچه بیشتر اینها در سطح جامعه (چه داخل و چه خارج) مطرح کنیم، اتفاقاً مساله مورد توجه جهانی قرار خواهد گرفت، روی آوری به ۸ مارس بیشتر خواهد شد و در نتیجه امکان سرکوب آن توسط رژیم دشوارتر خواهد شد.

بی حجاب: آیا این حرکت در میان فعالین جنبش زن و کسانی که خود را مدافع رفع تبعیض می دانند و در این راستا هم مشغول فعالیت هستند، طرفدار دارد؟

مصطفی صابر: هم اکنون بحث بسیار داغی بر سر مساله حجاب برگیران، له و علیه، در دانشگاه، در ویلاک های جوانان و در بین فعالین جنبش زنان جریان دارد. میشود گفت بیشتر کسانی که در بحث دخالت کرده اند موافق ایده برداشتن حجاب هستند. کسانی هم که هزار جور بهانه و اما و اگر می آورند، در مقابل استدلال های روشن مدافعین حجاب برگیران حرفی ندارند. راستش میتوانم ادعا کنم به دلیل مجموعه شرایط اوضاع کنونی ایران که مشخصه اش باز شدن عاجل قدرت سیاسی، حاد شدن مبارزه مردم بر علیه جمهوری اسلامی، به چه چرخیدن و رادیکال شدن جامعه است، ضرورت برداشتن عملی حجاب را هرکسی

صفحه ۴

غیره. بلکه حجاب از سر برداشتن و حجاب برگیران در صحنه های فعالین حزب مطرح می شود. با توجه به شرایط ایران این شعار چقدر واقعی است؟ آیا امکان چنین کاری هست؟ آیا امکان این نیست که به این بهانه رژیم دست به سرکوب بیشتر بزند؟

مصطفی صابر: شعاری که حزب اکنون مطرح میکند، یعنی لغو عملی حجاب یا "حجاب برگیران"، مدت هاست عملاً دارد توسط زنان و دختران در اینجا و آنجا به عمل درمی آید. اگر به آمار دقت کنیم که هرچند وقت یکبار مقامات امنیتی و انتظامی رژیم از "زنان بدحجاب" و کسانی که قوانین حجاب رژیم اسلامی را رعایت نکرده و مجازات شده اند منتشر میکنند، به ابعاد گسترده مبارزه برای برداشتن حجاب پی میبریم. در هر جا که مردم جمع میشوند، بخصوص در مواردی مثل چهارشنبه سوری ها، خیلی جاها عملاً حجاب برداشته میشود. به شکوه و شکایت های مقامات و آیت الله های ریز و درشت دقت کنید که دائم دارند آه و ناله میکنند که دیگر زنان دارند حجاب برمی دارند. بنا بر این به نظر من نه فقط شعار برداشتن حجاب واقعی است که حتی میشود گفت از این مرحله و طرح اینگونه سوالات هم عبور کرده است. البته روشن است وقتی در یک مراسم معین مثل ۸ مارس حجاب برداشته شود، موضوع قدری متفاوت است و رژیم حتما حساسیت بیشتری به خرج میدهد. ولی به اعتقاد من صرف نظر از اینکه هشت مارس امسال چه شود، زنان در ایران دارند حجاب را بر میدارند و تصور نمی کنم هیچ نیرویی بتواند مانع آنها شود. سوال واقعی این است که آیا هشت مارس میتواند با این حرکت بسیار گسترده در جامعه هماهنگ بشود و آنرا نمایندگی کند یا نه؟ آیا هشت مارس که باید پیشتر جنبش رهایی زن باشد میتواند

این نقش خود را ایفاء کند و علناً و صراحتاً به حجاب این سمبل و اهرم مهم بندگی زن در جمهوری اسلامی حمله کند و آنرا عملاً ملغی کند یا نه؟

در مورد قسمت آخر سوال، به نظرم رژیم در

بیش از هر چیز فشارش را بر بخش محروم جامعه و طبقه کارگر میگذارد و در صفوف مبارزاتی آن شکاف ایجاد میکند، هشت مارس روز اعتراض کل جامعه علیه این نابرابری است. باید هشت مارس را به یک روز اعتراض وسیع علیه جمهوری اسلامی تبدیل کرد. هشت مارس را باید بزرگ و توده ای برگزار کرد. باید در همه جا در خیابان و در تاکسی و در اتوبوس و در مهمانی ها در همه جا از تجمع اعتراضی بزرگمان در این روز سخن گوئیم و همه را به شرکت وسیع در مراسم هشت مارس دعوت کنیم.

پلاکاردهایمان با شعارهای نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی، زنده باد آزادی، زنده باد برابری و با شعار سوسیالیسم آماده کنیم و به تدارک یک هشت مارس سرخ با پلاکاردهای سرخ برویم. در و دیوار را از شعارهایمان پر کنیم و کاری کنیم که همه جا و همه شهرها رنگ این روز را بخود بگیرد.

خبررسانی وسیع برای هشت مارس را از هم اکنون سازمان دهیم و کاری کنیم همزمان با برگزاری چنین هشت مارسی صدا و تصویر آن در سراسر دنیا منتشر شود. از هم اکنون قطعنامه ها و بیانیه هایمان را به مناسبت هشت مارس که کیفرخواست ما علیه سرمایه و علیه توحش این رژیم ضد زن است، تدارک بینیم و آنها را وسیعاً در همه جا پخش کنیم. بگذارید که با پلاکاردها و با شعارهایمان، با بیانیه ها و با قطعنامه هایمان و با سخنرانی ها و با فریادهایمان برای سوسیالیسم، باری دیگر صدای انسانیت و صدای آزادیخواهی بر همه جا طنین اندازد.

برای هشت مارس خود را آماده کنیم و تریبون ها را از آن خود کنیم. دیگر نگذاریم که بیایند و به اسم آزادیخواهی سخن از این بگویند که حقوق زن با اسلام تناقضی ندارد. نگذاریم که بیایند و بگویند زنان ایران با حجاب معضلی ندارند. نگذاریم بیایند و بگویند که با تغییر قانون اساسی گویی گشایشی در وضع زنان خواهد بود و باری دیگر نشان دهیم که جنبش آزادی زن در ایران آنچنان جلو آمده است که از همه اینها عبور کرده و با برافراشتن پرچم رهایی، پرچم سوسیالیسم و با حجاب برگیران پایان عمر این رژیم ضد زن را اعلام کنیم. زنده باد هشت مارس روز جهانی زن.

بی حجاب: شعار امسال حزب کمونیست کارگری برای هشت مارس "حجاب برگیران" است، نه فقط شعارهای همیشگی "نه به حجاب اسلامی" نه به "آپارتاید جنسی" و

بیشتر از پیش میتوان از یک هشت مارس سرخ و سوسیالیستی سخن گفت. بنابراین پاسخ ستوال روشن است. هشت مارس امسال باید سرخ و سوسیالیستی باشد. در هشت مارس امسال باید با شعار زنده باد سوسیالیسم و زنده باد هشت مارس روز جهانی زن، زنده باد آزادی برابری و با پلاکاردهای سرخمان این روز را به یک روز با شکوه مبارزه برای برابری زن و مرد تبدیل کنیم.

جمهوری اسلامی امروز بعنوان سمبل توحش و زن ستیزی در سراسر دنیا شهره است. با گرامی داشت هر چه با شکوهتر هشت مارس روز جهانی زن، مردم جهان را به حمایت از مبارزات برحمتان فرابخوانیم و بار دیگر به دنیا نشان دهیم که مبارزات مردم آزادیخواه در ایران ستون اصلی جبهه بشریت متهمندی است که امروز علیه جمهوری اسلامی و دو قطب تروریست جهانی، اسلام سیاسی و میلیتاریسم آمریکا به پا خاسته است و با شعار نه جنگ، نه بمب، آزادی برابری، چشمان دنیا را بسوی خود خیره کنیم.

بی حجاب: برای سازماندهی یک هشت مارس موفق و موثر فعالین جنبش آزادی زن در ایران چکاری می توانند بکنند؟

شهلا دانشفر: ما وقتی از یک هشت مارس موفق سخن میگوئیم طبعاً منظورمان هشت مارس است بزرگ و توده ای، هشت مارس که در آن پلاکاردهای سرخ که سوسیالیسم را فریاد میزند چشمان را بخود خیره کند و مهمتر اینکه هشت مارس باشد که با حجاب برگیران نه بزرگ خود را به این رژیم زن ستیز اعلام میکند و آلترناتیو سوسیالیسم را فریاد میزند. هشت مارس که نگاههای تمام دنیا را به خود خیره و مبهور کند. یک هشت مارس با شکوه و تاریخی.

سازماندادن چنین هشت مارسی در وهله اول بر عهده انسانهای کمونیست و رادیکالیست که با همین چشم انداز به این روز نگاه میکنند و برای آن تدارک میبینند. همانطور که اشاره کردم امروز بیش از هر وقت شرایط برای برپایی چنین هشت مارسی فراهم است، باید برای آن خیز برداشت. مهمترین نکته اینست که از همین الان مصمم باشیم و به استقبال برپایی چنین هشت مارسی برویم. طبعاً ما هشت مارس را در بیرون و در خیابانها برپا خواهیم کرد. بنابراین باید تا کنون محل تجمع مان را روشن کرده باشیم و مردم را به شرکت وسیع در این روز فرابخوانیم.

نابرابری زن و مرد مساله کل جامعه است،

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی

اهمیت مبارزه علیه حجاب، هشت مارس سرخ، موقعیت جنبش آزادی زن

این واقعیات را نمی بیند و بنا بر هر منفعت نازلی نمی خواهد ببیند. نمی خواهد واقعا با عامل بلافضل ستمکشی زن در ایران یعنی جمهوری اسلامی و اهرم اصلی اش (حجاب) در بیفتد. افق انقلابی و رادیکالی ندارد. راستش از همین جنبش رادیکال و سازش ناپذیر زنان میترسد چون میدانند از خود او هم عبور خواهد کرد. چنین کسانی در تحلیل نهایی همان مشکلی را دارند که کلا کل راست و بورژوازی در ایران دارد. امروز آزادی خواهی بطور کلی و حتی برابری حقوقی زن و مرد لازمه اش رادیکالیسمی است که دغدغه حفظ سرمایه داری را ندارد، با جمهوری اسلامی و مذهب و عقب ماندگی و هیچ نوع ارتجاعی کنار نمی آید. این راز اوضاع ایران است. در نتیجه جنبش آزادی زن در ایران هم نه فقط بسیار رادیکال است بلکه خود جزء تعیین کننده جامعه بشدت رادیکال و چپ شده در ایران است. مبارزه با حجاب را ما حزب کمونیست کارگری ها اختراع و مطرح نکرده ایم، خود جنبش زنان قاطعانه و با حرارت مطرح کرده است. ما فقط داریم این تمایل و حرکت و شعار جنبش رهایی زن را روشن و شفاف نمایندگی میکنیم و به پیش میرانیم و میگوئیم این هشت مارس وقت حجاب برداشتن است. ما داریم میکوشیم جایگاه واقعی هشت مارس را به آن برگردانیم. هشت مارس امسال بی حجابی است و این نقطه عطفی در جنبش آزادی زن و ۸ مارس و مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی و کل اسلام سیاسی خواهد بود.

همینقدر که اسلام حقوق بشری بشود و یا فمینیست بشود! برایش کافی است. فمینیسم اینها و حقوق زن برای این جنبش چهارچوبه آشکارا محدودی دارد، محدود به مصالح امکانات جمهوری اسلامی و تداوم وضع موجود است. اما به نظرم جنبش زنان يك جنبش بسیار رادیکال و انقلابی است. این جنبشی است که اولین مقاومت و اعتراض سیاسی را در مقابل رژیم اسلامی برپا کرد که البته هم از حزب الله کتک خورد و رویش اسید پاشیدند، و هم توسط همین به اصطلاح "بخشی از جنبش زنان" زمینگیر شد. و این هردو لازم و ملزوم همدیگر بودند. چماق حزب الله و اسید پاشی اش جریان رادیکال را از میدان بدر کرد و درست همین چماق توجیهی شد برای ابراز سازشکارانه ترین مواضع که امروز هم می بینیم هنوز حاضر نیست حجاب از سر بردارد. اما جنبش زنان همان جنبش رادیکال و سازش ناپذیر است که ما در تظاهرات علیه حجاب چند روز بعد از ۲۲ بهمن ۵۷ دیدیم. که اکنون به یمن کمونیسم کارگری، به یمن منصور حکمت، به مراتب رادیکال تر و روشن تر و متعین تر از گذشته شده است. این جنبش بسیار عظیم و بسیار پرقدرت است و خود جمهوری اسلامی هر روز دارد به ابعاد آن دامن میزند. ما قطعا در ایران با يك انقلاب زنانه روبرو خواهیم بود که رادیکالیسم آن جهان را بهت زده خواهد کرد. کسی که امروز دارد میگوید نه الان مساله اصلی زنان حجاب نیست، یا حجاب برداشتن زود است و غیره، به نظر من

این است که شوراهای اسلامی نهادهای دولتی هستند و کاملا افشاء شده هستند، ولی اینها اپوزیسیون اعلیحضرت رژیم هستند و بدرجات پیوندهایی با رژیم دارند و هنوز جرئت دارند به اسم جامعه زنان و جنبش زنان از آشتی پذیری حقوق زن و اسلام صحبت کنند و انواع فمینیسم اسلامی را تئوریزه کنند و مورد نقد جدی و همه جانبه چپ ها و کمونیست ها و فعالین جدی جنبش زنان قرار نگیرند! به اعتقاد من شاید برای اولین بار است، و درست سر همین مساله حجاب و اینکه باید آنرا برداشت، که ما شاهد این هستیم که این کلید داران دروغین تحت فشار رادیکالیسم واقعی جنبش زنان در ایران قرار میگیرند. حجاب برگیری از این لحاظ هم حائز اهمیت زیاد است. اینجا است که جنبش رهایی زن میتواند در عرصه عمل سیاسی و مستقیم با پرچم و شعار و رهبران خود تماما قد علم کند و به يك دوره پایان بدهد. دوره ای که کسانی به لطف سرکوبهای وحشیانه جمهوری اسلامی و به اسم جنبش زنان ترمز جنبش آزادی زن در ایران بوده اند.

بی حجاب: بنظر می رسد اولویتها و نقشه عملهای بخشی از این جنبش جای دیگری متمرکز شده است و آنها زیاد مانند شما به مبارزه با حجاب اهمیت نمی دهند. چرا؟
مصطفی صابر: همانطور که بالاتر گفتیم آنها جزو جنبش اجتماعی دیگری هستند. جنبش اجتماعی که میتواند با اسلام و آخوند کنار بیاید و فقط اصلاح در آن میخواید.

دارد حس میکند. حجاب فقط سمبل بردگی زن در ایران نیست، سمبل انقیاد کل جامعه است. حجاب پرچم حاکمیت جمهوری اسلامی نه فقط بر سر زنان که کل جامعه است. هرکسی که يك ذره از اوضاع ایران بداند اینرا میفهمد و در نتیجه مردمی که دارند به میدان می آیند تا جمهوری اسلامی را از سر راه بردارند به اولین چیزی که دارند حمله میکنند همین حجاب است. باز به این فکر کنیم که واقعا چقدر میخوایم و تلاش میکنیم تا هشت مارس را به يك جنبش توده ای تبدیل کنیم؟ لغو حجاب يك شعار اصلی در این رابطه است. و البته همانطور که میدانید حزب کمونیست کارگری يك سری شعارها طرح کرده است و اطلاعیه اش تیترو شبیه به این دارد، نه حجاب، نه جنگ، نه بمب! که فراخوانی به همین دخالتگری ۸ مارس در کل اوضاع و احوال سیاسی است. يك چیز را هم اینجا اضافه کنم، به نظرم آن کسانی که در ایران زن را تبدیل به يك صنف کرده اند و کلید دار به اصطلاح "جنبش زنان" هستند را اصولا نباید جزو جنبش زنان به حساب آورد. این ها دوم خردادی هایی هستند که در این عرصه دارند کار خودشان را میکنند و ظاهرا پشت يك نوع فمینیسم بسیار عقب مانده و ارتجاعی هم سنگر گرفته اند. همانقدر که شورای اسلامی کار را میشود جزو جنبش کارگری گذاشت این حضرات فمینیست های اسلامی و دوم خردادی را هم میشود جزو جنبش زنان گذاشت. البته فرق اینها با شورای اسلامی

از صفحه ۱

هشت مارس امسال بی حجاب!

بزنیم. امضا جمع کردن و خواهان تغییر قوانین تبعیض آمیز شدن البته می تواند در بعضی شرایط مفید و موثر باشد، اما در موقعیت کنونی رژیم اسلامی و جنبش برابری طلبانه باید تعرض کرد. يك هشت مارس سرخ و رزمنده و پر قدرت و بدون حجاب می تواند وسیعا در تمام دنیا صدا کرده و همبستگی بین المللی وسیعی برای جنبش برابری طلب در ایران بوجود بیاورد. مبارزه با حجاب اسلامی و از سر برداشتن حجابها و روسریها و چادرها می تواند شکل تصویری و موثری از رساندن پیام ما به دنیا باشد و پایه های پوسیده حکومت اسلامی و جنبش اسلام سیاسی را به لرزه در بیاورد.

در خیرها آمده بود....

انگلستان، طرح ممنوع کردن پوشیدن روبنده در دادگاهها

بنا به اخبار رسانه های بریتانیایی از جمله روزنامه تایمز، قضات بلند پایه در انگلستان بزودی دستور العملی آماده خواهند کرد که بر اساس آن پوشیدن روبنده در دادگاه برای قضات، شهود، وکلا، هیات متصفه و کارمندان دادگاه را ممنوع اعلام می کنند. این دستورالعمل از طرف هیئت مطالعات قضائی مطرح شده است که تحقیقات گسترده ای در اینمورد انجام داده و به این نتیجه رسیده اند که پوشیدن حجاب کامل در دادگاهها مانع پیشبرد درست عدالت می شود. گفته می شود اگر زنی با روبنده در دادگاه ظاهر شود خودبخود ایجاد پیشداوری و فاصله می کند و ممکن است مانع از این شود که قضات و هیئت متصفه بدور از هر گونه پیشداوری تصمیم بگیرند. بعلاوه تعیین هویت فردی که پشت روبنده قرار دارد برای دادگاه کار مشکلی است.

پاکستان، ترور یک وزیر زن بخاطر پوشیدن حجاب

خانم ژیلما هما عثمان وزیر رفاه اجتماعی در استان پنجاب روز سه شنبه 20 فوریه در حالیکه می خواست برای عده ای از افراد حزیش سخنرانی کند توسط مردی با شلیک گلوله به قتل رسید. این مرد که

اسم او محمد سرور است و توسط یکی از محافظین دستگیر شده است، در پارس و جواها گفته است علت به قتل رساندن خانم عثمان لباس نامناسب او و نپوشیدن حجاب بوده است. این مرد چهار سال پیش هم بجرم به قتل رساندن چهار تنفروش دستگیر و به دلیل کمبود مدارک و شواهد آزاد شد.

ایران، جزیره زنان، دریائی از جداسازی

اخیرا طرحی از طرف مقامات جمهوری اسلامی برای ایجاد يك جزیره تفریحی مخصوص زنان ارائه شده است. طبق این طرح یکی از جزایر ارومیه که هشتصد هکتار مساحت دارد و به اسم جزیره آرزو شناخته می شود، قرار است بعنوان يك جزیره تفریحی مخصوص زنان در نظر گرفته شده و کلیه امورات آنها توسط زنان اداره شود. یعنی مطلقا هیچ مردی قرار نیست به این جزیره راه داده شود.

ظاهرا طرح پرده و دیوار و پارک و اتوبوس و تاکسی برای جداسازی زن و مرد در ایران به جایی نرسیده است و رژیم هم از سرکوب مردم عاجز مانده است که حالا مقامات رژیم به فکر این افتاده اند که بین و زن و مرد يك دریا فاصله بیناندازند که شاید اینبار بتوانند جداسازی را به نتیجه برسانند.

سردبیر نشریه بی حجاب: سهیلا شریفی

sohailasharifi@yahoo.co.uk

همکار سردبیر: شهلا خباززاده

shahlaxabazzade@aol.com